

• Офіційне

Відбулася щотижнева нарада в голови райдержадміністрації А.П. Заславця. На ній, зокрема, йшлося про...

Організація громадських робіт

З інформацією з цього питання виступила заступник директора районного центру зайнятості Т.І. Хоменко.

Оплачувані громадські роботи проводяться на спеціально створених для цього тимчасових робочих місцях.

За І квартал ц. р. 382 безробітні брали участь в оплачуваних громадських роботах. На організацію і проведення громадських робіт витрачено 366 тисяч гривень.

Найкраще ця робота проводиться у Виришальненській сільській раді, де 31 безробітний брав участь у громадських роботах, на що використано 49,4 тисячі гривень.

В Сенчанській сільраді на таких роботах працювало 16 безробітних, в Лохвицькій міськраді – 14 чоловік, в Червонозаводській міськраді – 10 безробітних.

Проте не в усіх сільських радах організацією таких робіт займаються по-належному.

Досвідом по організації громадських робіт поділилася сільський голова Виришального Л.М. Разумовська.

А пояснення щодо недостатньої організації таких робіт давали сільські голови с. Васильків – М.І. Дігтяр та с. Риг – О.П. Кутецький.

Голова райдержадміністрації наголосив, що організацію громадських робіт слід підняти на вищий рівень, особливо в сільських радах, щоб кожний безробітний, який має право на участь у громадських роботах, був залучений до них.

А.П. Заславець рекомендував керівникам районного центру зайнятості організувати до 1 серпня ц. р. на базі Виришальненської сільської ради семінар-навчання для сільських голів, які не забезпечують масової участі безробітних в оплачуваних громадських роботах.

Про ціни на продукти харчування

З інформацією про цінову ситуацію в роздрібній торгівлі, на ринках району на основні продукти харчування виступив начальник управління економіки і розвитку інфраструктури РДА І.П. Яківець.

Ситуація тут неоднозначна. Тож потрібно використати всі важелі впливу на підприємців, які займаються торгівлею продуктами харчування, щоб ціни на ряд продуктів не були вищими ніж середньообласні, підкреслив голова РДА А.П. Заславець, потрібно створювати нові робочі місця для виробників сільгосппродукції.

Головою райдержадміністрації рекомендовано начальнику ГУ МВС у Полтавській області Р.О. Петренку, головному державному санітарному лікарю В.М. Дашковській, начальнику міжрайонної державної податкової інспекції Ю.І. Українському, головному державному ветеринарному лікарю району М.І. Черкасу, начальнику районного відділу ГУ МНС у Полтавській області І.В. Гайворонському активізувати роботу щодо перевірки суб'єктів господарювання, які здійснюють торгівлю продуктами харчування, в т. ч. – реалізацію м'яса (свинини) на ринках району.

Рекомендовано голові правління райспоживспілки Р.П. Цікало, директору ринку В.М. Палінці забезпечити збільшення кількості торговельних місць для здійснення торгівлі сільгосппродукцією на території критого ринку. Виділити та обладнати приміщення для торгівлі власною продукцією сільськогосподарськими товаровиробниками на території критого ринку до 4 серпня 2010 року.

Заступникам голови райдержадміністрації М.М. Гузю, В.О. Міценку, начальнику управління агропромислового розвитку А.Г. Сердюку, начальнику управління економіки і розвитку інфраструктури І.П. Яківцю, міськсільвиконкомом проводити роз'яснюючу роботу з товаровиробниками м'ясної продукції щодо можливості реалізації її на ринках району.

Як погашається заборгованість

Про стан погашення заборгованості з виплати зарплати інформувала начальник управління праці та соціального захисту населення РДА Н.О. Інденко.

Завершення торгів по незавершеному будівництву торговельного комплексу дасть можливість ДП «Лохвицький спиртокомбінат» при надходженні коштів виплатити частину боргів.

Є можливість до кінця липня погасити частину боргу і КСП «Мрія». Частину боргу відповідно до графіка погашення боргів із зарплати виплатить і ВАТ «Лотекс». Погашено частину боргу і ВАТ «Лохвицьке АТП – 15342». Керівництво ТОВ «Лохвицьке цегла» запевняє, що борг по зарплаті буде погашено до 1 серпня ц. р.

А ось борг ТОВ «Будівельна компанія» ще зростає. Пошуком керівника цього підприємства займаються правоохоронні органи.

– Завдання по погашенню боргів по виплаті зарплати, поставлене перед нами, Кабінетом Міністрів України, повинно виконуватися відповідно графіків, – наголосив А.П. Заславець. – Цього повинні добиватися і районна тимчасова комісія з питань погашення заборгованості із заробітної плати, пенсій, стипендій та інших соціальних виплат, кожний керівник підприємства-боржника, кожний посадовець, що причетний до організації і контролю за виплатою зарплати.

Про стан автошляхів

Головний інженер філії «Лохвицький автодор» ДП «Полтавський облавтодор» М.Г. Криворучко інформував про роботу філії про наведення ладу на дорогах району. На що голова райдержадміністрації сказав, що керівництву філії слід добиватися від вищестоящої організації всього необхідного для ремонту дорожнього полотна, негайного виділення належної частини коштів з тих, що призначені для ремонту і експлуатації доріг районного значення з обласного бюджету.

І. ЯЩЕНКО

• Про тих, хто поруч

СТОРІНКА ІЗ ЖИТТЯ

Сергія Григоровича КРАСНОШАПКУ добре знають всі бодаківці. Це – товариський і веселий чоловік, який вмів бути і вірним другом, і трудівником, і люблячим чоловіком та батьком.

Першого серпня цього року йому виповнюється 45 літ. Пролетіли вони, мов лекеи, залишивши по собі спогади про дитинство та юність, і принесли зрілість та мудрість.

Життєвий шлях Сергія Григоровича почався у с. Пісочки 1 серпня 1965 року. В цьому невеличкому мальовничому куточку пройшли його дитинство та юність, осяяні промінням батьківської ласки і теплоти. Шкільні роки пролетіли швидко, залишивши в пам'яті вірних друзів і перше кохання.

Після закінчення Бодаквянської середньої школи у 1982, Сергій Григорович вступає до Хорольської автошколи, де через три місяці здобуває професію водія.

А далі почалося доросле життя... З 1982 по 1983 роки він працює на Лохвицькому цукровому заводі, а вже восени 83 отримує повістку до армії. Потрапив молодий солдат до міста П'яндж (Таджикистан), де в навчальній частині проходить тримісячний курс молодого бійця. Освоївши професію водія БТРа, він і подумати не міг, що зовсім скоро доведеться воювати по-справжньому, застосовуючи всі знання і вміння на практиці.

Доля приводить його в пекельне полум'я Афганістану, кидаючи виклик мужності і силі солдата. Ця війна, наче сторінка із зошита, яку б так хотілося вирвати і забути, забути все, що там побачив і пережив, і бути віль-

ним, безтурботним юнаком. Але це були лише мрії, а реальність змушувала йти вперед і не зупинятися, не здаватися ворогу. І тоді, коли на одній із бойових операцій його БТР підбили із гранатомета, вірив, що витримає, і знову йшов у бій. Неодноразово потрапив він до госпіталю в м. Душанбе із пораненнями, а видававши, знову йшов до вогняної пастки.

Мрія Сергія Григоровича здійснилася, коли 1985 року, по закінченню Афганської війни, він вільним птахом полетів на Батьківщину, до рідного села, до отчого дому. Тепер про минуле нагадують спогади і нагороди, серед яких є і бойова медаль «За відвагу».

Почалося нове життя із чистої сторінки, наповнене радісними подіями. З 1986 року Красношапка починає працювати в автопарку сільгоспдприємства, де зарекомендує себе як гарного спеціаліста і чудового колегу. Цього ж року Сергій Григорович одружується із Жмайло Світланою Іванівною. Молода родина поповнюється із народженням сина Володимира 1987 та доньки Юлії – 1992 року.

На сьогоднішній день чоловік працює трактористом у ТОВ «Райз–Максимко», а у вільний час займається улюбленими справами – риболовлею та полюванням. Як і всі, мріє про краще життя та про мир на Землі, про те, щоб діти і внуки ніколи не дізналися, що таке – війна.

Цей веселий, приємний чоловік із сумними очима випромінює добро і душевну теплоту, і, безперечно, заслуговує на вдячність тих, хто живе і житиме на цій Землі, тих, для кого він подарував мирне небо.

Ю. ГОЛІНКА, с. Бодаква

• Відбувся розіграш призів серед передплатників «Зорі»

Віг Бодакви до Яшників

Редакція районної газети «Зоря» вже традиційно проводить розіграш призів серед передплатників «Зорі». І скажу, що багато передплатників очолює бере у них участь, осо-

платити районку на півроку.

Хоча є відділення, де «Зорю» передплатили більше якраз на шість місяців. Це, зокрема, Безсалівське, Харківцецьке, Гиряво-Ісківцецьке,

ми й затіяли черговий розіграш. Щоправда, літні канікули, відпустки, спека і все інше, чого багато саме влітку, виокремили невелику групу бажаючих, які принесли, прислали

бливо, коли ми підводимо підсумкову річну передплату.

Цього разу читачі запропонували ідею провести розіграш грошових призів і під час передплати на друге півріччя. Їхній довід полягав у тому, мовляв, хай виграші будуть меншими, подібними, але щасливчиків, які виграли, буде теж, відповідно, набагато більше.

Ми ж, зі свого боку, відчували певну нелогічність і незручність цього задуму. Поясню чому.

Кількість передплатників, які передплачують «Зорю» на весь рік трохи більше, ніж тих, хто йде на пошту, щоб перед-

Погарщинське, Яшницьке, Свирідівське, Яблунівське, Виришальненське-1, Корсунівське, Бодаквянське відділення. У багатьох передплата на рівні майже 50 на 50. Все це свідчення того, що районна газета «Зоря» поступово займає те чільне місце, яке вона й мала завжди – перше за тиразем і широкою географією доставки по всьому району до найвіддаленіших сіл.

Плюс до всього – чисельні заявки трудящих, бо хай невеликому відсотку (5-7 %) населення, але притаманне непереборні сподівання на якийсь виграш у житті.

Тож, порушуючи традицію

свої квитанції до редакції в надії виграти. І, забігаючи наперед зазначу, що у багатьох ця мрія стала реальністю.

Вирішувати долю призів, як ми, здебільшого, це робимо, Артем Троценки, десятирічний Назар Шрамко, семирічний Ілля Довбня та дворічний Ілля Самусев. Комусь пощастило з легкої руки найстаршого представника колективу, заступника головного редактора І.О. Ященка та наймолодшого – оператора комп'ютерного набору Тетяни Яковини.

• Події. Факти.

У СУЛІ наддопустимі норми кишкової палички!

В нашій області найбрудніші пляжі у Полтаві, Кременчуці, Глобіно та Лохвицькому районі. Тут рівень забруднення води кишковою паличкою становить понад 100 тис. в 1 дм³ при допустимій нормі не більше 5 тис. Купатися на таких пляжах СЕС заборонила.

Як розповів Новинам Полтавщини в. о. начальника обласної СЕС М. Стрюк, проводяться щотижневі відбори води для дослідження. За його словами, в обласному центрі найбрудніша вода на центральному пляжі нижче від туркомплексу «Турист» (р. Ворскла). Також високий врівень вмісту кишкової палички у Дніпрі (центрального пляж Кременчука), в Сулі (у районі Лохвиці).

«Значне перевищення концентрації кишкової палички у воді пов'язане, у першу чергу, з двома чинниками: висока температура повітря, що пришвидшує розвиток мікрофлори, та інтенсивні опади, які змивають бруд і він тече у водойми», – сказав Микола Стрюк.

Рівень забруднення кишковою паличкою знизиться лише зі зниженням температури повітря до +16°. Тоді, можливо, СЕС і дозволить купатися.

«Новини Полтавщини»

Хочу ще відмітити, що цього разу географія тих, хто виграв призи від редакції, доволі широка: від Бодакви до Яшників, що, безумовно, радує.

Отже, десять призів – по 50 гривень кожному, в результаті сліпого жеребу, дісталися: М.П. Кузьменко з Червонозаводського, В. Труш з Корсунівки, Н. Харченко, А.Л. Черевач та Г.П. Туєвій з Лохвиці, Г.Д. Труш з Хрулів, М.Г. Троцан з Виришального, В.О. Іванись з Бодакви, В.О. Далекий зі Старого Хутора та Мандриці з Токарів.

70 гривень виграв М.І. Тютюнник, а 80 – А.М. Бондаренко (обидва з Лохвиці).

А грошовий приз у розмірі 100 гривень направляється до с. Яшники Т.С. Коваленко.

Спонсором нашого заходу, який, безперечно, комусь приніс радість маленького успіху, а комусь, можливо, й якусь нотку розчарування (не біда, попереду у нас нові розіграші, а отже, й нові виграші, потрібно лише дружити із «Зорею» – прим. ред.) виступив приватний підприємець, один з героїв наших публікацій, власник піцерії «Беліссімо», смачна продукція якої користується гарним попитом у лохвичан і гостей нашого міста, Геннадій Володимирович Долгополов. Велика вдячність за підтримку і успіхів йому як в житті, так і в бізнесі.

А тих передплатників, хто виграв свої призи, просимо з'явитися до редакції районної газети «Зоря» у понеділок 2 серпня о 10 годині для отримання виграшів.

Тож і надалі залишайтеся із «Зорею»!

О. МОСКАЛЕНКО, головний редактор

Фото Б. Левченка

• Людина на своєму місці

Сільський лікар Ярмоленко

З Михайлом Петрови-чем Ярмоленком ми знайомі давно, хоч він живе у Ісківцях, а я – в Лохвиці. А кільканадцять років тому ближче ми познайомились через спільну роботу у постійних комісіях районної ради, депутатами якої ми були. Отож, нещодавно зустрівшись, повели розмову про те, як разом з усім депутатським корпусом, обговорюючи питання мережі освіти та медичної мережі в районі, прагнули зберегти школи в малих селах, дільничні лікарні, в тім числі і в Ісківцях. Та нинішня ситуація – економічна, фінансова та демографічна призвели до того, що позакривалися початкові школи у невеликих селах, на черзі – перехід частини загальноосвітніх шкіл I-III ступенів у ЗОШ I-II ступенів. Частина дільничних лікарень перепрофільована в амбулаторії загальної практики сімейної медицини. Така ж доля спіткала і Ісківську дільничну лікарню.

– А я ж віддав цьому закладу двадцять п'ять років, – говорить з гордістю і деяким сумом Михайло Петрович.

М.П. Ярмоленко – корінний житель Лохвицького району. Тут, а точніше, у Токарях він народився 1956 року. Був першою дитиною у сім'ї колгоспного ветеринарного працівника Петра Прохоровича. Мати, Марія Михайлівна, працювала посезонно – влітку на цегельному заводі Токарівського споживчого товариства, а восени, а то й частину зими – на цукрокомбінаті.

Закінчивши 8 класів Токарівської школи, вступив до Полтавського медучилища. Правда, закінчував Кременчуцьке, отримавши спеціальність фельдшера.

Працював лише два місяці в Бодакві, як був призваний до лав Радянських Збройних Сил.

Служив санінструктором роти в Групі радянських військ в Німеччині.

Звільнившись у 1978 році з лав армії, вирішив продовжувати навчання у Полтавському стоматологічному інституті на факультеті «Лікувальна справа». Нелегко було поєднувати навчання з працею, бо «підробляв» у Полтавській обласній лікарні, за висловом Михайла Петровича, медбратом.

– Інтернатуру проходив я в Лохвицькій центральній лікар-

ні, – розповідає М.П. Ярмоленко. – Багато допомогли в моєму становленні як лікаря, зокрема терапевта, головний лікар ЦРЛ, Заслужений лікар Іван Трохимович Калюжка, районний терапевт Аліна Никифоровна Опришко, яка була водночас завідувачою терапевтичним відділенням ЦРЛ, лікарі Андрій Петрович Діброва, Катерина Петрівна Баранюк – кардіолог.

І ось я – лікар-терапевт – призначений головним лікарем Ісківської дільничної лікарні. В моєму підпорядкуванні 32 працівники. Крім мене, ще лікар-стоматолог.

Мала лікарня на той час 25

відпала.

Головному лікарю треба бути і господарником. Бо площа всіх приміщень лікарні сягала 3600 квадратних метрів, тільки на її опалення витрачалося 160 тонн вугілля за сезон. Мали ми старенький автомобіль «Швидкої допомоги», дві пари коней, бо обслуговували, крім Ісківців, села Яблунівку, Скоробагатки, Дрюківщину, Овдіївку. В 1989 році отримали новий автомобіль для «Швидкої допомоги», та, на жаль, він уже шість років «на припоні».

В підпорядкуванні головлікаря було ще 4 ФАПі.

В 2004 році в нас пройшли кардинальні зміни. Дільнична

лася зустріч з однокурсниками по Полтавському інституту (нині академії). Курс наш був сильний, то маємо нині і ректора, і докторів та кандидатів наук, доцентів...

Дехто запитував, чому я свій потенціал витрачаю на сільську медицину.

– Я до цього прагнув, давав клятву служити людям. Тим, хто найбільше потребує моїх знань, практики – селянам, які, мабуть, є найбільш знедоленою частиною українського суспільства. Я зріднився з ісківчанами, яблунівчанами, скоробагатківцями. По суті, скільки працюю в селі, є членом виконкому Ісківської сільради. Двічі, доки вибори йшли по округах, а не по партійній приналежності, земляки мене

ліжка-місць. Хорошими помічниками, а то й порадиниками були старша медсестра Галина Іванівна Писаренко, фельдшер Олександра Павлівна Алексеева, акушерка Марія Іванівна Якименко, санітарний фельдшер Григорій Сидорович Трохименко. А взагалі в стаціонарі працювали ще чотири чергові медсестри, 4 санітарки, дитяча медсестра, сестра-хазяйка, медсестра по роздачі їжі, кухарка і працівники кухні.

В амбулаторії трудилися фельдшер, акушерка, лаборант, дві санітарки.

До обслуговуючого персоналу відносились завгосподарством, шофер, чотири кошегари, двірник.

В 1936 році в Ісківцях було відкрита амбулаторія, а в 1972 році – дільнична лікарня, яка розмістилася в приміщенні, яке споруджувалася як лікарня для туберкульозних хворих. Але, вочевидь, що в той час захворюваність на нього була малою, то потреба в тублікарні

лікарня була реорганізована в амбулаторію загальної практики сімейної медицини. Стаціонарного відділення немає. Лишилися два фельдшерсько-акушерські пункти.

Десять років ми опалюємо приміщення дровами.

Запитую Михайла Петровича про його сім'ю. Він розповів, що одружився у 1985 році на уродженці із західних областей України. Та вийшло, що зв'язали свою долю «лід і полум'я». Сім'я розпалася. Хоч Михайло Петрович не пориває зв'язків з дітьми. Син Петро, 1986 року народження, працює в податковій інспекції в Пирятині, а донька Надія, 1987 року народження, в Лохвицькій мікрайонній податковій державній інспекції.

Микола Петрович одружений другим шлюбом 13 років. Мають сина Ігоря, якому дванадцять літ.

– Не жалкуєте, що обрали стежу сільського лікаря? – запитую.

– Ось не так давно відбу-

обирали депутатом районної ради. То я цілком свідомо обрав своє місце на землі і не шкодую.

Ось такий він – сільський лікар Михайло Петрович Ярмоленко.

І. ЯЩЕНКО

На цьому фото Михайло Петрович Ярмоленко (в центрі) після урочистостей з нагоди Дня медичного працівника у районному Будинку культури. Щойно його відзначили Почесною грамотою, як і його колег, що стоять поруч. А це – медсестра районної поліклініки Любов Миколаївна Майда-нюк, дитяча медсестра сімейної медицини с. Яхники Ніна Олексіївна Козицька, медсестра загальної практики Яхницької дільничної лікарні Ольга Василівна Сало, медсестра гінекологічного відділення Лохвицької ЦРЛ Валентина Павлівна Христенко.

Фото Б. Левченка

• Свято в календарі

Ілля – «міцність господаря»

Саме так перекладається з древньоєврейської це ім'я. І воно повністю відповідає іміджу безстрашного і мужнього старозавітного Іллі-пророка. Форпост непохитної віри – святий Ілля – особливо шанується не тільки православними християнами, але й представниками інших конфесій, а також віруючими іудеями. Ілля – найсуворіший із біблійних святих – по праву вважається зразком полум'яного і безкомпромисного ревнителя віри і благочестя. Він також єдиний серед пророків, хто удостоївся великої честі Всевишнього бути взятим живим у Царство Небесне.

Як оповідає Священне Писання, народився Ілля-пророк у IX столітті до Різдва Христового у Фесвії Галаадській, походить з коліна Левіна. З малих років він присвятив себе служінню Богу. Поселившись у пустелі, проводив життя у суворому посту, роздумах і молитві. Віра Іллі була настільки сильною, що його молитви навіть повертали до життя померлих. До пророчого служіння святий Ілля був покликаний Богом під час правління нечестивого і безбожного царя Ахав, дружина якого, язичниця Ізавель, особливо ревно підтримувала ідолослужіння, силою нав'язувала його ізраїльтянам. Поклоніння ідолу Ваалу привело народ до повної етичної загибелі. Бачачи це, пророк Ілля став викривати царя, переконуючи покаятися і звернутися до Істинного Бога. Однак нечестивий правитель не послунав його. Тоді пророк оголосив, що, в покарання, на землі три роки не буде ні дощу, ні роси, і засуха припиниться тільки по його молитві.

На землі настали засуха і голод. Люди страждали від нестерпної спеки і відсутності їжі. Бачачи їх страждання, Господь готовий був послати дощ на землю, але раніше хотів навернути їхні серця до покаяння. В цей період, рятуючи Іллі від переслідування Ізавелі, Господь відправив його у таємне місце – у потік Хораф. Ворони приносили йому їжу. Коли потік висох, Господь направив пророка до Сарепти Сідонської – бідної милосердної вдови, що страждала разом з дітьми в очікуванні голодної смерті. На прохання пророка вона приготувала йому опріснок з останньої жмені борошна і залишку олії. У відповідь Господь сотворив диво – за молитвою Іллі відтоді борошно й олія завжди були у будинку вдови. Інше диво сотворив великий пророк, коли силою молитви воскресив померлого її сина.

Через три роки Господь направив пророка до царя Ахаву для припинення засухи. Ілля велів зібрати на гору Карміл весь Ізраїль і жреців Ваала. Коли народ зібрався, пророк запропонував спорудити два жертovníки: один – від жреців Ваала, інший – для служіння Істинному Богу. «На який з них спадатиме вогонь з неба, той і буде вказівкою, чий Бог істинний, всі повинні будуть поклонитися йому, а ті, що не визнають його, будуть віддані смерті». Першими розпочали жертвоприношення жреці Ваала, але небо мовчало. До вечора святий Ілля спорудив жертovníка Богу Істинному з 12-ти каменів, по числу колін Ізраїльових. Поклавши жертву на дрова, наказав викопати навколо жертovníка рів і поливати жертву і дрова водою. Потім Ілля звернувся до Бога з молитвою і проханням, щоб Він низпослав з неба вогонь для напоумлення ізраїльтян, які збилися з істинного шляху. На його молитву з неба зійшов вогонь. Народ упав на землю, волаючи: «Справді Господь є Бог Єдиний і немає іншого Бога, крім Нього!». Після цього Ілля знищив усіх жреців Ваалових і попросив Бога про низпослання дощу. І тоді випав рясний дощ.

Усвідомивши свою помилку, цар Ахав покався, але цариця Ізавель була непохитною – Іллі довелося втікати. За велінням ангела Божого, він прийшов на гору Хорів, де поселився у печері.

Одного разу після грозової бурі, землетрусу Господь з'явився йому «у тихому вітрі» і відкрив, що Він зберіг сім тисяч вірних рабів, що не поклонилися Ваалу. Відтоді почалося духовне відродження Ізраїля.

Правонаступником Іллі став Єлісей, якого Господь наказав помазати на пророче служіння. Надалі він став свідком сходження святого пророка Іллі на небо у вогненній колісній. Сам же Єлісей, вірний помічник безстрашного слуги Божого, був удостоєний честі отримати від Господа дар пророцтва вдвічі більший, ніж мав Ілля.

За народною традицією, біблійні герої за аналогією характерів часто асоціюються з дохристиянськими язичницькими богами. Шляхом такого «змішування», вони утворюють нові міфічні образи, що, по суті, суперечить Священному Писанню і вченню Церкви. У протилежність біблійному вченню, такий «симбіоз» породжує безліч помилок і забобонів. Так, Ілля в українських міфічних образах традиційно вважається громовержцем, подібно древньому богу грому і блискавки Перуну. Грім асоціюється з пересуванням по небу колісній пророка, що рухається з сильним гуркотом. Іконописна традиція зображає пророка Іллі, що підноситься на колісній з вогненними колесами, яку оточено з усіх сторін вогнем і запряжено чотирма крилатими кіньми.

За традицією, що склалася, до дня святого пророка Іллі селяни поспішають прибрати з полів сіно, висушити його і зібрати у стоги. У свято працювати не заведено. Якщо цього дня іде дощ, він «позбавляє від хвороб і пристриту».

Підготував
О. КОЗЛОВСКИЙ (УКРІНФОРМ)

• Треба знати

СТРЕС - НЕБЕЗПЕЧНИЙ ДЛЯ ЖІНОК!

За результатами недавнього дослідження, стресові стани, яких деякі жінки зазнають щодня - на роботі або вдома, становлять велику загрозу для здоров'я. І однією з небезпек є підвищена ймовірність розвитку раку шийки матки, стверджують фахівці.

Вчені упевнені в тому, що підвищена стресова активність пояснює, чому деякі жінки заражені папіломавірусом людини (ВПЛ), пов'язаним із розвитком злоякісних пухлин, знаходяться у групі підвищеного ризику раку шийки матки. Дослідники з Онкологічного центру Фокс Чейз у Філадельфії (США) провели тестування 74 жінок, у яких була виявлена дисплазія шийки матки. Тест стосувався виявлення реакції імунної системи на ВПЛ-16 - один з штамів папіломавірусу людини, який є поширеною причиною раку шийки матки. Також жінки пройшли опитування, яке дозволило оцінити їх душевний стан протягом останніх 6 місяців і таким чином виявити стресові переживання.

Результати дослідження вказують на те, що понад 55 відсотків жінок мали позитивні значення тесту на папіломавірус людини. «У ході аналізу ми спостерігали взаємозв'язок між стресом і реакцією імунної системи на штам ВПЛ-16», - говорить лікар Каролін Фанг, керівник дослідницького проекту. Більшість захворювань, викликаних папіломавірусом, згодом зникають з організму жінок, не викликаючи розвитку раку або інших небезпечних захворювань. За її словами, це означає, що сам по собі вірус є безпечним і не викликає захворювання на рак. Однак існують механізми, які приводять вірус до негативної активності, і стрес - один з таких механізмів.

• Фотокадр

Добросовісно виконує свої службові обов'язки лаборант клінічної лабораторії Лохвицької ЦРЛ Наталія Василівна Туні. Вона відзначалася подяками та грамотами. На цьому фото Н. В. Туні разом зі своєю донькою Олею та її подружкою Анастасією.

Фото Б. Левченка